

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.097/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Szepesi és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Seres Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 6. napján kelt 8.K.33.611/2006/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000,- (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000,- (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. ... -én sugározta, az általa II. kategóriába sorolt, több riport összeállításból álló ... című műsorszámát.

Az alperes a 1265/2006.(VI.7.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes a két adás sugárzásával megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 5/A. § (2) bekezdését, az 5/B. § (3) bekezdését, valamint az 5/C. § (2) bekezdésében foglaltakat, mert a műsorszámok ... című riportjai több olyan szenzációhajhász, szexualitásra utaló, extrém, bizarr, erőszakos, olykor túlzott részletességgel bemutatott jeleneteket tartalmaztak, amelyek „szétfeszítették” a II. kategória kereteit. A jogsértés miatt az alperes az Rttv. 112. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását 10 percre felfüggesztette. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes esetében 2005. január 1-je óta tíz alkalommal állapított meg klasszifikációs törvénysértést.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy nem valósította meg a terhére rótt törvénysértést. Másodlagos kereseti kérelme a szankció megváltoztatására irányult. Eljárásjogi, a határozat hatályon kívül helyezésével kiküszöbölhető hibaként fogalmazta meg azt, hogy az alperes határozatának tényállása és indokolása, a műsorszámok valamennyi elemét tekintve hiányos. Erdemben előadta, hogy a vizsgált négy riport sem képi, sem tartalmi elemeit tekintve nem haladta meg a II. kategória határait. A ... című műsorrész teljes terjedelmében a belga közszolgálati televízió képi anyagaira, illetve állításaira támaszkodott, internetes fotókat használt fel, túlzott szexualitásra nem utalt, az alkotók szándéka az volt, hogy az elmaradt nyomozásra felhívják a figyelmet. A ... című műsorrész az állatvédelem ügyére koncentrált a természetes képeket teljességgel mellőzve. A ... című riport estében azt emelte ki, hogy ebben az összeállításban vegyültek a valós és fikciós elemek; a készítő a játékfilmből vettek át részleteket; a riport dokumentarista jellegű és stílusú volt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A klasszifikációs szabályok elemzését követően egyenként értékelve a vitatott összeállításokat arra a következtetésre jutott, hogy azok mindegyikében van olyan elem, amely miatt a műsorszám alkalmas a tizenhat éven aluliak szellemi és erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására. A ... műsorrészben az elhomályosítást nélkülöző fotókat közölt, melyeken birkózó, vagy egyéb pózban meztelen hölgyek voltak láthatóak. A képek durva, erőszakos, a nemiséget túlzóan ábrázoló jellegűek voltak. A ... című riportból az állatvédelem, az állatkínzásokkal kapcsolatos társadalmi attitűd fejlesztésének, a nevelés ügyének fontossága nem volt érezhető. A csonkolt kutyafej bemutatása nem hogy a kiskorúak számára, de a felnőttekre is sokkoló hatású volt. A durva, brutális jelenetet nem teszi elfogadhatóvá a fekete-fehér bemutatás. ... estében azt emelte ki, hogy a mintegy 2 perces összeállításból 1,5 perc volt a játékfilmből vett részlet, melyben lövöldöző, a túszokat rángató, velük erőszakoskodó fiúkat, sikoltozó lányokat láthatott a néző, de csak villanásnyi időre jelent meg a képernyő sarkában az az információ, hogy ezek csak játékfilmből kiragadott részletek. Az elsőfokú bíróság eljárásjogi jogszabálysértést nem észlelt, a határozatból ugyanis egyértelműen kitűnt, hogy az alperes a két vitatott műsorszámot mely részletei miatt tartotta jogsértőnek, és szankcionálta emiatt a

felperest. Az alkalmazott szankciót megalapozott döntésnek tartotta az elsőfokú bíróság, mérséklésére azért nem látott törvényes lehetőséget, mert a felperes rendszeresen figyelmen kívül hagyta a klasszifikációs törvényi előírásokat, amit a törvénysértéseket megállapító alperesi határozatok számszerűsége is alátámasztott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelemben foglaltak szerinti megváltoztatása iránt a felperes élt fellebbezéssel. Kereseti indokait tartotta fenn. Álláspontja szerint a ... című riportra adott elsőfokú bírósági indokolás ellentétes az alperes álláspontjával, mert míg az elsőfokú bíróság ítéletében az oknyomozó jelleget hiányolta, addig az alperes a riport túlzó részletezettségét kifogásolta. Kiemelte a szegmens azon részeit, amelyek az oknyomozó jelleget nézete szerint igazolják és azokat a jellemzőket, amelyek a főként szülői segítség mellett 12 éven felüli kiskorúak számára egyértelmű eligazítást adhattak a látottak helyes megítélésére. A ... című műsor rész objektíven, tényszerűen dolgozta fel a megdöbbentő esetet, és a végkifejlet sem gyakorolhatott káros hatást a kiskorúak személyiségfejlődésére. A riport felhívta a figyelmet az állatvédelem ügyére. A ... összeállítással kapcsolatban a kiskorúak egy múltbéli eseményről kaphattak információt. Az élet veszélyeivel, drámaival való szembesülés nem gyakorolhat a személyiségfejlődésükre kedvezőtlen hatást. A riport egészét a dokumentarista jelleg jellemezte. Az összeállítás semmilyen vizuális, „véres” jelenetet nem adott közre, a megtörtént események csupán a filmbeli részletekből, a narrátor elmondásából, valamint a polgármester tájékoztatásából kapott információk voltak megismerhetőek. Fenntartotta, hogy az alperes nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem, határozatából a mérlegelés szempontjai hiányoztak.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt tényállásból, helytálló jogi következtetést vont le. A felperes a keresetében eljárásjogi hibára nem hivatkozott, erre vonatkozó döntést az első fokú ítélet sem tartalmaz.

A fellebbezés nem alapos.

A Magyar Köztársaság Alkotmánya 67.§-ának (1) bekezdésében - a kiskorúak megfelelő fejlődésének biztosítása érdekében a Magyar Állam által vállalt nemzetközi kötelezettségvállalásoknak megfelelően - deklarálja a gyermekeknek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való alapvető jogát. Ez nyer részletes, a konkrét jogterület sajátosságainak megfelelő megfogalmazást az Rttv-nek a kiskorúak védelméről szóló rendelkezéseiben. A jogalkotó a fiatalkorúak védelmére vonatkozó konkrét előírásokkal arra törekedett, hogy lehetőleg minden olyan - a média felől érkező - negatív hatástól megvédje ezt a korosztályt, amely alkalmas arra, hogy őket károsan befolyásolja. A fiatalkorúak érdekében kialakított klasszifikációt meghatározó általános, és azon belül kiemelten nevesített egyes szempontok - mint az 5/B. § (3) bekezdés esetén a szexualitásra, erőszakra közvetett módon történő utalás - vizsgálандóak a műsorszámok mikénti

minősíthetősége szempontjából. A klasszifikáció meghatározásakor adott műsorszám szóhasználatát, a képi megjelenítést, az akusztikus elemeket, a műsorszám tartalmi mondanivalóját kell elemezni. A felperes érvelésével ellentétben a műsorszámok mikénti minősíthetősége a sérelem kiváltására való alkalmasságon múlik. A műsorszám műfaja, a szándékolt cél (oknyomozás, állatvédelem stb.), a tárgyilagosság, a feltáró jelleg, az illusztráció forrása, nem szempontjai a műsorszám besorolásának, nem ellensúlyozzák és nem „hatástalanítják” a törvényi rendelkezések sérelmét kiváltó összhatást. A műsorszolgáltató felperesnek a törvényi rendelkezések maradéktalan betartásával kell a műsorait közreadnia, a törvénysértés felelősségével. Ennélfogva a felperes sikerrel nem hivatkozhat arra, hogy a belga tévé által levetített felvételeket, a világhálóról levett, illetőleg játékfilm részleteket vett át. Ilyen indokoknál fogva a másodfokú bíróság az ezzel összefüggő fellebbezési érvek megítélésbe nem bocsátkozhatott.

A Fővárosi Ítéltábla az alábbiak hangsúlyozásával osztja az elsőfokú bíróság jogi álláspontját arról, hogy a felperes a két műsorszámával megsértette az Rttv. 5/B. § (3) bekezdését, ekként a műsorelőzetesek közzététele is jogsértő volt.

A ... című riport felkonferálása, az elhangzott interjú-részek, a birkózásról szóló beszámoló - többször ismételt jelenetek direkt és naturális módon mutattak be félmeztelen, birkózó nőket -, a közreadott fotók, a narrátor által használt kifejezések (erőszak, prostitúcióra kényszerítés, szexbirkózás), összességében a panzióban lezajlott eseményekkel kapcsolatban a szexualitást hangsúlyozták oly mértékben, amely meghaladja a II. kategóriát feltételező elemek lehetséges körét. A vizsgált műsorrészek félreérthető üzenetet közvetítettek, mert azt sugallhatták, hogy a női test megalázó szórakoztatás tárgya lehet.

A ... című műsorrész egy olyan párkapcsolatnak a végét mutatta be, ahol az egyik fél elfogadhatatlan megoldást választott a végső szakításra. A valóságban megtörtént, kegyetlen halál eredményének képi bemutatása és annak verbális részletezése, az alkalmazott dramaturgiai eszközök, a realista ábrázolásmód, a műsorrészben bemutatott jelenség - a személyes konfliktus ilyen módon történő „megoldása” - a műsorrész meghatározó elemévé az erőszakot tette. Ez okból III. kategóriába sorolás indokolt lett volna. Az összességében sokkoló hatást nem enyhítette, hogy a megszólalók elítélték a történeteket.

... címmel közölt összeállítás minősítéséhez szükséges kiemelni, hogy a műsorrész egésze - ideértve a játékfilm jeleneteit is - volt vizsgálendő. Tény, hogy a közölteket túlnyomórészt a játékfilm illusztrálta, melynek jeleneteit, effektusait az elsőfokú bíróság helyesen jellemezte. Az átvett jelenetek, és az egész riport a túszejtő fiatalok saját problémáinak fegyveresen megoldott konfliktusáról szólt. Direkt és naturális módon mutatta be a fogva tartott fiatalok lelki állapotát - félelem, szorongás, undor, döbbenet, - a bennük lezajló lélektani folyamatok közvetlenül, elementárisan hatottak. Az erőszakra közvetetten utaló jelenetek, a fiatal korosztály sérelmére elkövetett fizikai és lelki bántalmazás bemutatása, megalapozta a műsorszám III. kategóriába sorolását.

Az alperesi hivatkozással ellentétben a felperes keresetének I. pontja utalt az eljárásjogi hiányosságokra, ezt az elsőfokú bíróság ítéletének 6. oldalán vizsgálat tárgyává tette, és arra rövid, de helytálló indokolást adott. Az elsőfokú bíróságnak annak ellenére kellett a határozatot ebből a szempontból is vizsgálnia, hogy a döntés jogszerűségét vitató indokot, nem vizsgált tényt vagy körülményt, amely a szankció mértékének enyhítését eredményezhetné, a felperes keresetében nem jelölt meg.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperest a Pp. 78. § (1), és (2) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perkölségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés értelmében köteles a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2008. szeptember 24. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő